

WE SRZODĘ Dnia 16. Lutego, ROKU 1763.

N^o.

7.

WARSZAWSKIE

EXTRAORDYNARYINE

TYGO.

DNIOWE

W I A D O M O S C I,

Tak dla łatwiejszego sposobu w Rządach Publicznych Handlu,
y partykularnego dobra wszystkim, iako też w nau-
kach, y rzeczach innych Ludziom do wiedze-
nia potrzebne.

Z Pozwoleniem Najjaśn: Krola J.Mci, y Zwierzchności Jego.

Art. 1.

Wiadomości od Dworu Krole-
wskiego.

Dnia 13, *praesentis* we wszystkich
Kościołach tutejszych śpiewano *Te*
Deum Laudam: na dzięki Bogu restau-
racji zupełnego zdrowia Najjaśn:
Kro a Jmci P. N. M.

Dnia zaś 9. Narodziny Najjaśn:
Krolewny Jmci Elżbiety a dnia 12.

Najjaś: Krolewny Jejmci Chrystyny,
zwykłą u Dworu obchodzone były
Galą.

Artykuł 2.

O Deputatach na Trybu-
nał W. X. Lit: obranych.

Z Grodna: Obrano tu Deputatami na
przyszły Trybunał Litewki Jmć Pana
Jhnatowicza Podstołego Grodzieńskie-
go y Jmć Pana Rukiewiczza Mieczni-
kow.

W Nowo-

W Nowogrodku zaś Jmć Pana Tu-
hanowickiego Łowczego Nowogrodz-
kiego y Jmć Pana Korfaka Rotmistra,
Nowogrodzkiego.

Art. 3.

O Sądach.

J W Jmć Pan Podkanclerzy Ko-
ronny przyślz dżyż do zupełnego zdro-
wia po reasumpcyi Sądow J. K. Mei
Ałł sorskich, gdzie kilka spraw z Rej-
stru Instadłkgo przypacłych rozlą
dzisz; limitował też sądy do pierwsze-
go w post wstąpiwizy Poniedziałku.

Art: 4.

Rzeczy do Handlu należące.

*Cena Gdańska, za którą na Szpikle
rzecz przedaig zboża, y Sol do
Szpiklerzow kupniq.*

Pfzenica po Zł: Pruskich	240.	245.
Dirio Czerwona po Z.	250.	aż do 260.
Płkocica ktora jest wraz różnego ko- loru po Złot:	270.	aż do 280.
Duto Białe po Złot.	290.	300.
Zyto po Zł:	220	224 226.
Jęczmień	180.	190.
Słód	260.	270.
Hreczka	-	-
Owies po Zł:	90.	100.
Groch biały	320	340
Groch szary	320	340
Jagły	350.	380. aż do 420.

Hreczana kasza po Z.	290.	300.
Sol Świętego Ubeśa	120	130.
Sol Lisbońska	-	-
Sol Francusk po Zł: 95. aż do 106.		
Sol Szkotzka po Zł: 110. aż do 120.		

Art: 5.

Ludzie potrzebuigcy służby.

Pewny życzy sobie dostać służby ia-
ko Mułrapia, albo Gospodarz w Pań-
skim Pałacu, i jeżeliby Panu takiego
ktoremu potrzeba było, nich się do-
wie w Kantorze Adressow.

Art. 6.

Rzeczy ktore są do sprzedania.

Kareta, jest dobra y cała, na trzy
Osoby jest do przedania. Więcej się
o niej dowiedzieć można w Kanto-
rze Adressow.

*Rzeczy do Kredensu Należące,
w Srebrnych Sztukach.*

Item 12. par nożow z widelcami
y łyżkami.

Jedna łyżka wielka

wy.

Para

Waż jednoręzi chtarzy.
 Dwie cukierniczki.
 Jedne obciążki do cukru.
 Sześć syżeczek do herbaty.
 Wszystkie te rzeczy są srebrne, y nowe, próby Gdańskiey.
 Także dwa Kofły wielkie do palenia gorzałki, jeden o 200. drugi o 400. garców, z pokrywaniami y innymi przynależnościami, żelaznemi obręczami obite.
 Jtem Turęcki Tytuń, na oka jest do przedania, kto się o tych rzeczach zupełnie chce dowiedzieć, niech się odezwie w Kantorze Adressow.

hardl. 8. Berl. 762. 1. Ty. 1. sz.

Rege, H. nr. Jof. *Traclatus Medicus de Sympathy.* 8. Erf. 762. 2. Ty. 2. sz.

Reinhardi, D. *Christ. Tob. Ephr. Medicus Poeta P. 1. 4. Glog.* 762. 1. Ty. 1. sz.

Rolleri, Joann. Nicol. *Poemata* 8. Erf. 763. 2. Ty.

Schmiederi, D. *Sigism. Schediasma de Polypo oesophagi rermi formi rarissimo.* 8. Fig. 4. Lips. 762. 1. Ty.

O Ancyi.

Jutro znowu na zwyczajnym miejscu będzie Aukcyja.

Art. 6.

O Promocyi pewnych Osob.

Nayjaś: Krol Jmć P.N.M po śmici Jmći Pana Szymona Skarżyńskiego Pi-sarstwo Łomżyńskie przywileciem swoim, Jmć Panu Jozefowi Godlewskiemu Łomżyńskiemu, Podczastwo teyże Ziemi Stolnikowi tamteyzemu, a Stolnikostwo tamteysze Jmći Panu Skarżyńskiemu Regentowi łaskawie konfekrować raczył.

Art. 8.

Księgi do sprzedania są w Kantorze

Adressow.

Principes de Negotiations pour servir d' introduction au Droit public de l' Europe, Par mi l' Abbé de Mabli 8. Amst: 757. 4. Ty.

Recherches sur la resistence du Milieu dans lequel les Planches se meuvent, Par J. A. euler 4. Berl. 762. 1. Ty. 1. sz.

sur. l' Origine du Despotisme oriental, 8. 762. 3. Ty.

Reflexions sur la liberte par M. Rein-
 G 2

Art. 8.

Rzeczy do Genealogii nale-
żące.*Zycie z tego świata ludzi.*

W Budyszynie: dnia 24. Grudnia A. P. zmarł w dobrach swoich Neudorf wanych, dwi: mile z tą Jmć Pan Jerzy Wilhelm Steuben Pułkownik Najjaś. Króla Jmci w Regimencie Saskich Kirellierow.

Z Krakowa, mamy wiadomość, że tam dnia 8. presents Jmć Pan Wielowiski Piarz Grodzki Krakowski, na żoścaczkę z tym się rozstał światem.

*Summarysz w przeszłym roku
Narodzonych y umarłych w ro-
żnych Miastach.*

W Londynie: Ochrzczonych 15351. po-
grzebionych 26326.

W Distrykcie Aalburskim w Danii,
Ochrzczonych 2315. pogrzebio-
nych 1984.

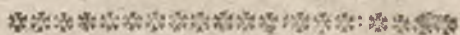
W Distryktach Fühnen Langeland La-
land a ster nazwanoych Ochrzczo-
nych 4756. pogrzebio ych 4686.

W Eibon. Ochrzczonych 190. po-
grzebionych 363.

W Zeitz. Ochrzczonych 136. pogrze-
bionych 363.

W Nichen, Ochrzczonych 751. po-
grzebionych oprócz Duchownych
815.

W Kafel, Ochrzczonych 470. pogrze-
bionych 873.

Stateczność Termometra.

1762. Mr. de Reaumur.

Luty.	Rano.	Południe	Wieczor.
3	0 Gr.	3 n.o. Gr.	2 n.o. Gr.
4	$\frac{1}{2}$ n.o.	1 n.o.	0
5	$\frac{1}{2}$ n.o.	$\frac{1}{2}$ n.o.	1 n.o.
6	$1\frac{1}{2}$ n.o.	3	$2\frac{1}{2}$
7	2	4	3
8	2	6	3
9	1	$3\frac{1}{2}$	2

Mr. Farenheit.

Luty.	Rano.	Południe	Wieczor.
3	32 Gr	25 Gr.	27 Gr.
4	33	34	32
5	$5\frac{1}{2}$	33	34
6	35	38	37
7	36	40	38
8	36	45	38
9	34	39	36

RZK.

RZECZY DO NAUK NA-
LEZĄCE.

I. KONTYNUACYA
O SAMNICKIM MAŁZEN-
STWIE,

Dziecie Starego wieku.

Dnia pewnego, gdy Agatis w oczach nieprzyjaciela strzałami był otoczony, jeden z Kolegow jego, który jedno dla brzydkości był znaczny, powieǳiał mu. Ty któryś tak pięknym, czemuś jest tak nieustraszonego serca? wnet był dany znak do ataku, z kąd odpowiedział mu Agatis: Ty któryś tak brzydkim; oto sprobuemy, kto znas Chorągiew nieprzyjacielską w zdobyczy mieć będzie w teraźniejszey potyczce? Po których słowach, obydwa innymi swoich ubiegli Kolegow, a podczas krwawey batalij pokaz ł się Agatis z Chorągwią w ręku nieprzyjacielską. Tym czasem, przybliża się do Odtarza, gdzie wiczbie Oblubieńców miał być, y przez godność Oycowską stać się uczczeniem godności Obywatelów. Pan y wysławszy o i go odwadze, y w takich czynach, y przypatrzwszy się jego pięknoemu kształtowi zazdrościly sobie jego spoyrzenia; ktoremi na końcu jedna Imieniem Cefalide. udowana od niego była, ta rozemni. Y nabiecyą złączyła z nayprzyni. mi. y lżę grzecznością; ktora była charakterem Samnickich piękności;

Prawa, iak się mowiło wyżej, nie mogły im były zabronić widzieć się, y rozmowić, a oczy miłości są przenikające; z kąd jedne spoyrz nie Agatisowi natychmiast opowiedziało wnętrny nie pokoy, żądze, boiaźn, nadzieię y gorliwość cnoty y sławy, wskazyknie te namiętności przez miłość w iego wzbudziły się sercu, Cefalida zdała się zakazać oczom swoim spoyrzeć na Agatisa; lecz zrzęnica tey opozniła się czasem być posłuszną rozkazom. Dnia pewnego, który był dniem uchwalenia Tryumfow Agatisa, lepiła w niego oczy swoje, a stojąc przez chwilę niewzruszoną z delikatnym wyrażeniem, ku Niebu ona podnosiła. Eł rzekł Młodzian w myślach, rozumieiam te żądze, i gotów one pełnić jestem. przyjemne dziecie! twoie ku Ni. bu podniesione oczy żądały, abym się godnym być starał do obierania ciebie; Niebo cię wysłuchało; bo mi to są wlasne proroknie. Ale, biada mnie! iak wiele w tym mieć będę przeciwników? rzecz cała od iednego przedniejszego dependuje dzieła; jeżeli kto szczęśliwszy niż li ia do wykonania iednego sławnego dzieła; już pomnie, bo pierwszy do obrania ma honor, a na ktoraż pierwsze obieranie padnie, jeżeli nie na ciebie piękna Cefalido?

Mysłami temi nie tylko Agatis, ale też y Cefalida zabawna była; gdyby mowiła sobie, Agatis miał obrać, zaite by mnie obrał; tego mi tylko zapewne się spodziewam, ale też to zważyłam y z iego wyczytałam serca. Bo chociaż się widzi albo rozmawia z moimi spot-

Spolniczkami, nie dżicie się to przecię z taką przyjemnością y nieuspokoieniem serca iak zemną oczy iego ośbliwie. - - - ah! oczy iego mi rz cz pewną wyrażały; ktorey żadn y inſzey niewyrażały; y daby to Bog, żeby on iedyny mnie z całej liczby wybrał! a Nyukochańtzy, rzekła, Agatyfie, nie szczęścieby było, być piękną dla kogo innego nie dla ciebie. Coż za porównanie do wszystkiey naszej młodzi, która mnie jednym patrzeniem przeſtraſza? Zboieckie iey ſpojrzenie ſprawuie, że drżć od ſtrachu muſzę. Agatis ieſt odważnym, ale dzikiego nie w ſobie nie ma: pod ſamemi zbrojami wielką reprezentuie przyjemność, wiem że nie porównane iego będą czyny; ale coż ieżeli się w miłości ſtanie odmiana? ieżeli zrzenica iego padnie na inſzą w obieraniu? Ah! myśl ta śmiertelne we mnie wzbudza poty-

Cefalida ſwego nieuspokoienia nie tała, przed Matką. Proś rzekła, proś kochana Matko za ſławę Agatiſa, a proſić oraz bądźieſz za ſzczęście ſwoiey Córki. Wierzę y wiem zapewne, że mię kochas; a czyliż Jego kochać nie będę! Wiſz ukochana Matko, iak go wielce ſtarſi naſi eſtymuią, Bożkiem ieſt dla ſpolniczek moich; widzę, bo wiem iak ją zmieſzane, iak się zaczerwieniają, iak w ſercu ſą ſtrwożone, kiedy się zbliża, ſłowo iedne z uſt iego napełnia one ambicyą. - - Dobrze, rzekła Matka, kiedy cię kochas, obie rze ciebie. - - - Obrałby mnie, zapewnie, odpowiedziała Cefalida, gdyby miał prawo do tego. Ale

Ale ukochana Matko - - - Ale ukochana Corko rzekła Matka, przydzie koley y na niego. - - - Koley na niego! tu ſpuſzcza Cefalida oczy. Ah! tedy właſnie będziecieſz! Jako: Corko moia. Kiedy cię kto ſłyſzy mówiącą, rozumiałby, że ſię wzięły do ciebie mieć będą, za prędko ſama tobie podchlebieiſz. - - - nie podchlebię ſobie; y owszem drżę od ſtrachu. Lecz przecie dołyć ieſtem szczęśliwą, kiedym ſię temu ſpodobała, ktorego na zawsza kochać będę.

Agatis z ſwoiey ſtrony dniem przed wyjazdem ſwoim na Kampanię rzekł do Oyca ſwego, byway zdrow ukochany Rodzicu moy, Autorze dni moich, albo mnie dziś oſtatni raz aglą latz, albo mnie uyrzyſz najſławniyſzym ze wszystkiech Synow Samnickich, - - - Dobrzeſ mowił Synu moy, powiedział Oycieć, tak przyſtoi ſzlachetnemu Młodzianowi ſwoiego pożegnać Oyca, w ſamęy rzeczy z podziwieniem moim wielką w tobie widzę gorliwość; Coż za Bogowie onę w twoim wzbudzaią ſercu? - - - Co za Bogowie Rodzicu moy? przyrodzenie y miłość żądza ciebie naśladować y aſłużyć Cefalidę. - - - O rozumiem, dobrze, miłość to ſprawuie. Powiedz mi, zda mi ſię, że widział Cefalidę między ſpolniczkami i y z dyſtynkcyą, - - - prawda kochany Rodzicu łatwo ją od drugich rozeznac, - - - a wieſzże ty że i t bardzo piękną - - - ale piękną, iak honor y ſława. - - - Zdami ſię iakobym ją widział, rzekł Oyciec przychęcając tym bardziey Syna; piękna

kna niby niebiaśku jak Nymfa. . . O
 zawiele cześci Nymfom wyrządzasz,
 . . . ledki chod? . . . żywy kolor.
 . . . iako roza, . . . długie włosy,
 które samym powabim są plecione?
 . . . a oczy s. y! o gdybyś ją był wi-
 dział, kiedy one we mnie wlepifa, a
 potym ku Niibu podnioffa niby zwy-
 cięstwo dla mnie upraszając. . . Pra-
 wda wcale jest wabiąca: Lecz będziesz
 miał prz. ciwniki w miłości twoi y. . .
 . . . Zaitte Tyściami . . . oni ci ją od-
 biorą. . . oni odbiorą: . . . wpra-
 wdzie się tego obawiam: Młodzi Sa-
 mnitowie odważnemi są ludźmi. . .
 Odważnemi, iak chcesz? to mnie by-
 najmniej nie smartwi. Niechay się ie-
 dno pola nam okaza. do zaśluzenia
 Cephalidy, założę się, że usylżytyz o
 mnie. . . Telespon od pfaczu daley
 się wstrzymać nie mógł, ale krzyknął od
 radości. O Niebo! iakim nas udaruie-
 cie darem, kiedy nam miętkie daiesz
 serce to jest zrzodłem wżyskkich cnot
 kochane dziecię. nap. śniałz mię ra-
 dościami. Jszcze mam tyle sił, że
 Kampanii jedney mogę być przyto-
 mny; obiecui sz mi tyle dobrego: że
 przy twoiey Kampanii y sławie ofo-
 byście być mużę.

W dzień wyjazdu według zwyczaju,
 zgromadziło się cała Wojsko przed
 młodemi Samnitami. Stary Telespon
 przy swoim szedł Synu. Ha! ha!
 rzekli drudzy Starcowie Samnitow;
 Parzecie i k młodym się staie Telespon;
 a dokąd on z swoi mi latami idzie?
 na wetele. odpowiedział Telespon na
 wetele! Agatis mu pokazał z daleka

Cephalidę, którą z wielką wspaniało-
 ścią między wżyskkimi innemi Sa-
 moickimi Pannami łatwo poznał.
 Oyciec wlepiając nie co oczy w syna
 uważł, że gdy przy niej przeszli,
 natych miał cała twarz Agatida wo-
 ienną zapalona była żądzą, y podo-
 bym się niby stał samemu Marsowi.
 Zkął rz. kł do niego Oyciec! Nuże Sy-
 nu poświęć miłości bo ci wielką jest
 ozdoba.

Prz z niektory czas żadney nie by-
 ło w Kampanii potyczki, ponieważ
 jedne Wojsko, tylko drugie r. kogni-
 skowało, a H. tinani z obuch stron
 szanowali Wojska swoje. Tym cza-
 sem Młodzi Samnitowie z wielką gor-
 liwością żądali potyczki. Ja, rzekł ie-
 den. iszczem nie nie uczyni, aby wro-
 czne mogło być napisane dzieie Rze-
 czy Pospolitey; iakaż to konfuzya bę-
 dzie dla mni, kiedy na żadną publi-
 czną nie zarobię chwałę. O iak jest
 rzecz uprzykrzona, że żadney nam nie
 daią okazji, w ktorayby się według
 stanu swego mogli każdy popisać i nabyć
 sławy! Jabym w tey Kampanii cuda
 był uczynił! Hetman nasz, powie-
 dzieli większą część ją młodzi Samni-
 towie. chc. nas zawstydzić przed na-
 szemi Oblubienicami, jeżeli się znami
 wroci do domu, żadney nie miawszy
 batalii, rzecz pewna, że o naszey po-
 wagiwa odwadze y sercu.

Mądry Hetman na samym stożę
 froncie, wysłał mowę ich bez żadne-
 go gniewu, obiecuiże sobie ztąd dwa
 pożytki; naprzod wrazić nieprzyacie-
 lowa.

lowi, że Samnitowie są albo słabi, albo bojaźliwi y w nadzieję tego, przywieść Hetmana Rzymskiego, ż-by nie uważnie kazał atakować, po drugie, przez one wytrzymanie y czekanie swoich ludzi: bardziey wojenną zalić żądzą, oboie mu się udało. Rzymski Hetman mówić zaczął do Wojska swego pokazując mu Samnitow, iakoby się już inż do ucieczki mieli. Odwaga Rzymska tryumfuje, zawołał, Nieprzyjaciele drżą y naszego boją się przybliżenia. Udercie na nich odważni Rzymianie, chociaż nie na pomyslnym stajemy mieyscu, przecięż nam zostaje pomyslnosc odwagi, która wszystko nadgradza ta nam jest własna, podźmy.

Oto! rzekł Wodz Samnitow do gorącey y wojenney młodzi swoiey, oto przybliżają się; przypuścić onych bli-

żej, gdzie będziecie mieli dobrą porę do zaśluzenia Oblubienic swoich.

Kontynuacya o Samnickim Małżeństwie z Dzieiom Starego wieku, następn. w przyszłych Wiadomościach.

Wyszła z Drukarni Piarckiey nowa Książka Kołztem J. W. Jmć X Biskupa Kłowskiego a pracą Jmć Pani Jozefa Epifaniusza Minałowicza J. K. Mći Sekretarza przetłomaczona z łacińskiego pod Tytułem *Summariusz Wiary y Nauki powszechney Katolickiey na pytania rozłożony*. Zawiera w sobie Krociuterko wszystkie Dissidentow zarzuty y na nie odpowiedzi. Dostanie iey u P. Nicolai w Marewillu za 2. Szostaki.

Znayduie się w Warszawie w Adressow y Aukeyi Kantorze, u Jego-Mości Pana Michała Gróla Kommissarza Jego Krolewskiey Mości.